

РЕШЕНИЕ

№ 5257

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9562** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „РО-КА 07“ ЕООД, чрез адвокат А. Т. с адрес за кореспонденция: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес]0 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221521006911-091-001/23.05.2022 г., потвърден с Решение № 1292/17.08.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

С оспорения РА за жалбоподателя са установени публични задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на б 829,01 лв. по фактури, издадени от „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчик е допуснал евентуално грешки при воденето на счетоводството или не е представил изискани доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са представени документи (фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи, стокови разписки, и други), удостоверяващи

извършването на процесните доставки. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Посочва се, че данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по процесните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Жалбоподателят твърди, че от представените в хода на ревизията документи се установява местонахождението на сервиза на доставчика в [населено място]. Сочи, че този сервиз продължава да функционира и да извършва ремонтни услуги на тежкотоварни автомобили, но ревизиращите органи не са го посетили. Изтъква, че не може да отговаря за действията или бездействията на доставчика. Подчертава, че основната му дейност е международен транспорт, като ремонтираните автомобили са негова собственост и са използвани за извършване на дейността. Твърди, че автомобилите са предавани в сервиза на Г. Г., работещ като началник сервиз и след ремонтирането им са връщани от същото лице. В заключение моли за отмяната на акта. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Излага аргументи, че съгласно практика на Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Т. и адвокат Г., които поддържат жалбата и претендират присъждане на разноски. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт К. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В подкрепа на изтъкнатите доводи за неоснователност на жалбата са представени допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, намира следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, [населено място] е съобщено на оспорващия по електронен път на 22.08.2022 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 05.09.2022 г. (вх. № 53-04-764), т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на № Р-22221521006911-020-001/07.12.2021 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р22221521006911-020-002/17.02.2022 г. и № Р-22221521006911-020-003 от 17.03.2022 г.

Всички заповеди са издадени от началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място]. Възложена е ревизия на „РО-КА 07“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от м. 01.2021 г. и м. 10.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221521006911-092-001/29.04.2022 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт № Р-22221521006911-091-001/23.05.2022 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип. Възражението е прието за неоснователно.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Съдът, след обсъждане на събраните доказателства и наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното.

I. Фактически установявания.

От отразените в РД и РА обстоятелства се установява, че:

Не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по 30 броя фактури, издадени от „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД общо в размер на 6 829,01 лв. за данъчните периоди м. 01.2021 г., м. 02.2021 г., м. 04.2021 г., м. 05.2021 г., м. 06.2021 г., м. 07.2021 г., м. 08.2021 г., м. 09.2021 г. и м. 10.2021 г., като са начислени и съответните лихви.

През процесния период „РО-КА 07“ ЕООД е имало основен предмет на дейност международен транспорт и притежавало съответните разрешителни и лицензи.

Доставчикът е издал на жалбоподателя 30 броя фактури, с предмет – доставка на резервни части и ремонт на товарни автомобили.

Във връзка с доставките „РО-КА 07“ ЕООД ревизираното лице е представило заверени копия на спорните фактури, придружени със заявки, приемо-предавателни протоколи и стокови разписки. Доставчикът не е представил изисканите документи, касаещи процесните продажби.

Анализът на представените документи е дал основание на органите по приходите да направят извода, че представените приемо-предавателни протоколи и стокови разписки, които не са подписани от представляващия доставчика, поради факта, че същият е починал през юни 2021 г. Не е отбелязано името на материално отговорното лице и няма дата на съставяна. Поради тази причина не може да се установи кога е приключило изпълнението на съответната услуга, респективно кога е възникнало данъчното събитие по чл. 25 от ЗДДС като основание за издаване на съответната фактура.

В хода на ревизията нито „РО-КА 07“ ЕООД, нито „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД са

представили доказателства относно мястото на извършване на ремонтните работи и конкретните физически лица, извършили ремонт на автомобилите.

В РА е посочено, че обектът в [населено място], ул. Д., бивш Стопански двор, е собственост на друго дружество - „Бумиттранс“ ООД. С договор за наем от 03.01.2012 г. „Бумитспед“ ООД е предоставило на „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД под наем ползването на недвижим имот от 9 220 кв.м. и складова сграда на посочения адрес в [населено място], като наемната цена за един месец се формира в размер на 10% от месечния приход от склада, без ДДС.

Доставчикът е включил процесните фактури в дневниците си за продажби издадените фактури към „РО-КА 07“ ЕООД. Той има регистриран ЕКАФП на адрес: [населено място], ул. Д. за обект: „офис сервиз“, но не е собственик на недвижимия имот.

„Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД не е публикувало годишни финансови отчети за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. Не са установени данни за притежавани собствени или наети от дружеството активи - машини, оборудване, стопански инвентар и др., необходими за извършване на специализираната дейност, свързана с ремонт на автомобили.

От 01.01.2021 г. до 31.10.2021 г. дружеството-доставчик е обявило 6 действащи трудови договора с лица, назначени на длъжностите: „началник склад“; „началник на ремонтно звено“, „автомонтьор“ - 2 лица и „касиер домакин“.

На основание на събраните доказателства органите по приходите се приели, че „РО-КА 07“ ЕООД дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит.

Според изложеното в РА, „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД не е разполагало с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки.

За да се провери правилността на направените от органите по приходите изводи съдът допусна, изслуша и прие заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Експертът е описал коректно наличните първични счетоводни документи и аналитични ведомости, представени в хода на ревизията и е извършил оглед на имота, където се твърди, че са осъществявани процесните ремонти. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

В констативно съобразителната и заключителната части на СИЕ се посочва, че „РО-КА 07“ ЕООД е включило в дневниците за покупки 30 бр. данъчни фактури с издател „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД. 11бр фактури са с предмет разходи/доставка/ за материали/стоки/ и 19бр фактури с предмет услуги. Във всички 30 бр. фактури е посочено плащане в брой, като към фактурите няма приложени фискални бонове от действащо фискално устройство (ЕКФП). Плащанията са отразени в счетоводството на „РО-КА 07“ ЕООД по счетоводни сметки: 401 „Доставчици“, 602 „Разходи за външни услуги“, 601 „Разходи за материали“. Сумите по фактурите съответстват на

сумите, посочени в в дневниците за покупки. Няма представени данни по делото касови бонове, за установяване съответствие на сумите в тях.

Вещото лице е отразило и анализирано информация, предоставена му от Главна Дирекция „Гранична полиция” и Агенция „Пътна инфраструктура”. Посочено е, че МПС-та с рег. [рег.номер на МПС] МПС, рег. [рег.номер на МПС] МПС, рег. [рег.номер на МПС] МПС и рег. [рег.номер на МПС] , за ремонта, на които „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е издало на жалбоподателя съответно ДФ № [ЕГН]/18.01.2021 г., ДФ № [ЕГН]/18.01.2021 г., ДФ № [ЕГН]/03.06.2021 г. и ДФ № [ЕГН]/03.06.2021 г. към момента, през който се твърди, че е извършван ремонта имат регистрирани излизания от територията на страната или са регистрирани в движение по републиканската пътна мрежа.

При извършена проверка в Търговския регистър на Агенция по вписванията вещото лице е установило, че по партидата на „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД експертът е констатирал, че дружеството няма декларирани обекти /в т.ч. автосервиз/, както и няма информация за притежавани активи за извършване на фактурираните към „РО-КА 07” ЕООД сервизни услуги, както и за покупка и транспорт на резервни части, вложени при изпълнение на фактурираните услуги.

На адреса на управление на дружеството в кв. Кривина, ул. Д., няма информация и документи за собствен или нает обект-ремонтна работилница, за техническата обезпеченост и техника – собствена или наета за извършване на договорените услуги - монтаж.

Към процесните 30 бр. данъчни фактури са приложени приемно предавателни протоколи, стокови разписки и заявките, които са подписани само от управителя на „РО-КА 07” ЕООД, без подпис от МОЛ на „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД. Не са посочени имена и длъжности на лицата, осъществили предаването, респ. приемането на съответните материали за ремонтите.

„Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС и няма достъп до счетоводството за проверка на счетоводното отразяване на фактурите за установяване задълженията по ЗДДС.

На 24.03.2023 г. вещото лице и процесуалните представители на страните са извършили извършен външен оглед на обекта в [населено място] кв. Кривина, ул. Д., където се твърди, че са извършени процесните ремонти. При огледа не е установено кой стопанисва имота - бивш селскостопански двор със сгради, нито е осъществен контакт с негови представители, за извършване проверка за дейността и техническа съоръженост на халетата. Не може да установи категорично, дали обектът е отговарял на нормативните технически изисквания за ремонтната база, както и дали „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е разполагало с материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на процесните доставки, както и дали е извършвал доставки към други контрагенти през процесния период със сходен предмет. е. Към момента на огледа, в обекта няма материални и технически условия, за извършване на аналогични на процесните доставки. Същият не отговаря на нормативните технически изисквания за ремонтната база. Сградите и площта се използват за гараж на товарни ремаркета, като не се извършват ремонтни или други дейности.

Според вещото лице по отношение на конкретния тип доставки, не са представени всички необходими документи (регламентирани нормативно), които по съдържание, време и стойности да кореспондират по между си. Установени са липсващи или не съставени документи, нормативно регламентиращи доставките на стоки и услуги, по

процесните 30 броя фактури. Заявките, Приемо-предавателните протоколи и стоковите разписки в периода 01.01.2021 г. – 31.10.2021 г., са подписани едностранно само от „РО-КА 07” ЕООД. Не може да се установи точно времето за приемане, ремонт и връщане на конкретните МПС. Има несъответствие в данните за времето, през което е извършван ремонт на конкретно МПС собственост на „РО-КА 07” ЕООД, защото по същото време МПС е извършвало превози, регистрирани от системите на ГД „ГП” и А..

По време на проведеното по делото открито заседание, вещото лице посочи, че към процесните фактури има съставени стокови разписки, в които са описани резервните части или консумативи, които са били вложени. МПС, които се твърди, че се били ремонтирани, са описани на най-долния ред във фактурата – сроковете са записани в самата заявка, а не в приемо-предавателния протокол. Сградите, където се твърди, че се били извършвани ремонтите, представляват част от бивш стопански двор, които са използвани като покрит паркинг. Теоретично е имало възможност да се монтира техника за ремонт на двигатели, но за момента такава няма и няма действия по извършването на ремонти. Съгласно опита на вещото лице, в помещения с подобни размери като широчина и височина биха могли да бъдат извършвани средни ремонти на тежкотоварни МПС, т.е. смяна на консумативи, смяна на части, смяна на агрегати по двигателя и т.н. За основни ремонти като подмяна на двигателите, например са необходими подемни машини, каквито в случая не са налице. Принципно е възможно монтажа на такива машини в това помещение, но зависи от техния вид. Помещението не е предназначено за извършване на ремонти. Широчината на помещението е сравнително малка и не позволява извършването на ремонти или доставката на големи по обем машинни части.

II. Правни изводи.

Изложеното не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от оспорващия доводи. Този факт се основава изцяло от анализа на представените доказателства. По тези съображения е необходимо да се сподели извода на органа по приходите, че данъкът е начислен неправомерно, т.е. че не налице право на приспадане на данъчен кредити на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Според действащия към момента на издаването на фактурите ЗДДС, наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В закона действително няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5, но по аргумент от противното това ще е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 8 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни

актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на преpraщaщата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

На първо място съдът не намира за успешно оспорването на фактури № 1142/03.062021 г. и 1143/03.06.2021 г., както и съставените към тях приемателно-предавателни протоколи и стокови разписки, по отношение на тяхната автентичност. От заключението на допуснатата съдебно-графологична експертиза се установи, че подписите са положени от Г. Г., т.е. от лицето посочено в самите документи. В тази връзка оспорените документи следва да се приобщят към събрания в хода на производството доказателствен материал.

Независимо, че издадените от „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД фактури са придружени с приемателно-предавателни протоколи и стокови разписки, настоящият съдебен състав не може да приеме, че те са притежавали материална, техническа и кадрова обезпеченост да ги осъществяват в действителност.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, съдържащ изгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и индивидуализирането на вещите или на услугите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл Решение № 12060/09.11.2016 г., постановено по адм. дело №13532/2015 г. на ВАС и др.).

Настоящия съдебен състав не кредитира съставените приемателно-предавателни протоколи и стокови разписки, независимо от липса на данни за тяхната неистинност. Без да са необходими специални знания, може да се приеме, че осъществяването на подробно описаните по-горе доставки изисква материално осигуряване, логистика, опит и назначен персонал. Касае се за осъществяване на специфична дейност – ремонт на тежкотоварни автомобили. Общеизвестно е, че съвременните МПС се отличават с висока технологичност. Работата им не се осъществява само от прост агрегат – двигател с вътрешно горене, но най-вече от компютри, чипове и множество сложни възли, компоненти и допълнителни агрегати. Дори най-простата поддръжка на тежкотоварно МПС изисква използването на диагностична техника, стендове, компютри и специално оборудване, с каквито „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД няма данни да е разполагало през ревизирания период, видно от приетото заключение на СИЕ.

В разглеждания казус, въпреки че ремонтните дейности са описани във фактурите, по които се претендира право на приспадане на данъчен кредит, без наличие на данни за материална и техническа обезпеченост за извършването им, не може да се направят изводи в полза на твърдението за реалност на доставките. Като пример в подкрепа на това заключение е обстоятелството, че в някои от фактурите като една от извършените дейности фигурира „диагностика на горивна система“. За тази дейност безспорно е необходим компютър със съответния софтуер, какъвто доставчикът няма данни да е притежавал.

За останалите ремонтни дейности също се изискват машини, инструменти и специално оборудване. Според неоспореното заключение на СИЕ и събраните и описани по-горе доказателства към момента в обекта няма данни да се извършват ремонтни дейности и няма данни, такива да са били извършване през 2021 г. Общият извод на експерта, който съдът възприема е, че е твърде малко вероятно и технически трудно осъществимо в процесните халета да се извършва ремонтна дейност на тежкотоварни МПС, поради липса на височина и широчина, т.е. на необходимото пространство.

Не е без значение и обстоятелството, че този вид високо специализирани дейности се изискват наети квалифицирани работници. Независимо от обстоятелството, че през процесния период „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е декларирало трудови договори с две лица, назначени на длъжност „автомонтьор“, съдът не може да се приеме, че те са притежавали необходимия опит и квалификация за извършването на ремонтни дейности по тежкотоварни МПС.

Също не са необходими специални знания, за да се направи извода, че за влагането на части – филтри, масла, ремъци, ролки и други, е необходимо такива да са били закупувани. Обикновено доставката на консумативи и резервни части се извършва от официалните вносители на съответната марка, защото те поемат и гаранцията за качеството им. В случая няма данни от къде „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е закупувало тези консумативи и резервни части.

Не е без значение факта, че че малко след извършването на доставките към „РО-КА 07“ ЕООД, „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е било deregистрирани по ЗДДС,

както и че към момента, в който се твърди, че са извършени доставките, някои от МПС не са били на територията на страната или са били в движение по републиканската пътна мрежа.

В разглеждания случай оспорващият не е ангажирал достатъчно доказателства, които да обосноват извода, че правото на признаване на данъчен кредит по процесните фактури е отказано неправомерно. Касае се за доставки на стоки и услуги, чието извършване от лицето, посочено като доставчик, следва да се докаже, тъй като същите се отличават с определена специфика. Нито в хода на административното производство, нито при извършената от вещото лице проверка са ангажирани достатъчно категорични доказателства, за това, че „Ди Ей Джи Сервиз“ ЕООД е притежавало достатъчен технически, технологичен и кадрови потенциал да извърши процесните доставки на стоки – резервни части и услуги – ремонт на тежкотоварни МПС. В подкрепа на направените изводи е и обстоятелството, че в хода на административното производство е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС по инициатива на органите по приходите. Не следва да се игнорира и обстоятелството за липса на издадени фактури за услуги със сходен предмет на други фирми по отношение на периодите на процесните доставки, както и липса на фискални бонове, удостоверяващи твърдяното плащане в брой.

Независимо от факта, че доставчика е сключил договор за наем на имота, където се извършват доставките, няма данни за промяна на неговото предназначение – от склад (какъвто е и в настоящия момент, видно от констатацията на вещото лице) в ремонтна база, оборудвана със специални машини и съоръжения, позволяващи извършването на ремонт на тежкотоварни МПС.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи богатата практика на ВАС, свързана с аналогични дела. При болшинството от казусите ВАС приема, че не е достатъчно да е налице коректно осчетоводяване на фактурите от доставчиците по веригата, но и следва да има категорични доказателства за реалното извършване на услугите именно от тези лица.

В случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че се касае за данъчна измама, което е абсолютно основание за отказ от право на признаване на данъчен кредит и според най-новата практика на СЕС, обективирана в решение от 21.06.2012 г. по свързани дела С-80/2011 г. и С-142/2011 г., в което съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва в една част да се отмени, а в друга жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно от страните и следва да бъдат присъдени, като размерът им следва да се определят по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РО-КА 07“ ЕООД, чрез адвокат А. Т. с адрес за кореспонденция: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес]0 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221521006911-091-001/23.05.2022 г., потвърден с Решение № 1292/17.08.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

Признава за недоказано оспорването на фактури № 1142/03.06.2021 г. и 1143/03.06.2021 г., както и съставените към тях приемателно-предавателни протоколи и стокови разписки, по отношение на тяхната автентичност. Приема същите като доказателства по делото.

ОСЪЖДА „РО-КА 07“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим, на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата към датата на завеждане на делото редакция), сумата от 983 (девет стотин осемдесет и три) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.